

RODINNÁ SVĚTKOVÁNĀ A OSLAVOVÁNĀ

Neděle, 11. června 2017

Rodiče budou teprve slavit významné výročí svatby a je pochopitelné, že bude velká oslava. Jsem prostě zvědaví na sourozence, v jejichž máme rodiny a děti. No a pak jsou tu tety, strýcové, jejich děti... Takže, když se v jejich sejdeme, je nás opravdu dost. Dle vzoru "o nás, bez nás" bylo vsklápnuto rozhodnuto (opět), že ta velká oslava pro všechny, bude zase u nás doma. (Ano, opět.)

Vsklápněte se tak nějak vzájemně dohodli, že u nás je to přeci nejlepší, že se k nám vsklápněte a dopraví, že u nás se to všechno přikně srovná. Jo, je to všechno pravda, ale u nás jsou úplně stejné podmínky jako u starší sestry, její mladšího bratra. Vsklápněte se takto nejspíše dohodli, neb u nás byla – úplně ze stejného důvodu – požádána i minulá a předešlá rodinná vánoční sešlost. Jsem sice ráda, že se vsklápněte u nás líbilo, ale nebylo by na škodu už zmínit místo a zkusit to i někde jinde? Vsklápněte samozřejmě, něco přinesou, o to se nejedná, ale nejvíce třeba díl práce bude opět u nás. Tedy na mě. A já teprve nevím, jak z toho. Nechci být ta špatná, která bude brblat a kazit rodičům oslavu, ale mám pocit, že se to požádá opakuje, a vsklápněte to rádi všechno hodí na mě, neboť já se nebráním, vždycky scvaknu podpatky a zařídím, udělám, připravím. Když jsem se proto přibuzným ozvala, tak mi bylo těšeno, že tak přikně funguje... a že já už mám přeci zkušenosti... a takový ty blbý kecy, jak se z toho oni vyvíkají už nevím, co mám dělat, jednoznačně odmítnout to asi nelze, nechci ublížit rodičům. ANĚŠLA